

Атанас Далчев

ПЪТ

Зимен път, ти прекосваш пустинните
и безбрежни долини от сняг.
Две дълбоки бразди – верен знак,
че по тебе кола е преминала.

В тази зима със люти виелици
кой е минал? Защо? Накъде?
Кой е сложил зловещи следи
въз снега на полетата бели?

Под безкрайните вопли на вятъра,
сред дълбока и глуха мъгла
е преминала черна кола
и са скърцали тук колелата й.

Стари, мършави кранти са влачили
пожълтял като восък мъртвец
и във кръг като черен венец
черни врани над него са грачили.

Дървеса, сякаш след погребение
вий се връщате в зимния път
и жалейните дрехи висят
по вашите клони сломени.

1925 г.

КРАЙ

© 1925 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12098>]